

Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV-148438-6/ODK-2015

Praha 23. října 2015

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16 a § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též „InfZ“ nebo „informační zákon“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodlo o odvolání pana Mikuláše Ferjenčíka, nar. 19. března 1987, bytem Bořivojova 108, Praha 3 (dále jen „žadatel“) datované dnem 23. září 2015, proti rozhodnutí Hlavního města Prahy, za které ve věci jednal Magistrát hl. města Prahy, Odbor územního rozvoje se sídlem Mariánské nám. 2, 110 01 Praha 1 (dále též jako „Povinný subjekt“), ze dne 17. září 2015 č. j. MHMP 1642899/2015, sp. zn. S-MHMP 1591971/2015 o odmítnutí žádosti o informace, při vyřizování žádosti o poskytnutí informací ze dne 8. června 2015 (značka žadatele ZK Pha 130/2015),

t a k t o :

Rozhodnutí Povinného subjektu – Hlavního města Prahy, Magistrátu hl. města Prahy ze dne 17. září 2015 č. j. MHMP 1642899/2015, sp. zn. S-MHMP 1591971/2015 o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací – se podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu r u š í a v ě c s e v r a c í Povinnému subjektu – Hlavnímu městu Praze, Magistrátu hl. města Prahy – k n o v é m u p r o j e d n á n í.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Ministerstvu vnitra, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako „nadřízený orgán“), bylo dne 9. října 2015 přípisem ze dne 6. října 2015 č. j. MHMP 1742609/2015, zaslaným prostřednictvím systému datových schránek, předloženo Povinným subjektem k rozhodnutí odvolání žadatele podle ustanovení § 16 odst. 1

InfZ ze dne 25. října 2015 (č. j. žadatele ZK Pha 131/2015) spolu s elektronickou verzí spisového materiálu. Z podkladů, které má Ministerstvo vnitra k dispozici, vyplývá následující.

Žadatel (vykonávající funkci člena Zastupitelstva hlavního města Prahy a člena Výboru pro zemní rozvoj a územní plán Zastupitelstva hlavního města Prahy – ověřeno z oficiálních internetových stránek www.praha.eu) podal s odkazem na ustanovení § 51 odst. 3 písm. b) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZHMP“) a informační zákon žádost o informace datovanou dne 8. září 2015 a označenou značkou ZK Pha 130/2015. Předmětem žádosti bylo poskytnutí *seznamu všech podnětů k územnímu plánu, které eviduje Magistrát hlavního města Prahy k 8. září 2015 a obsah všech podnětů z tohoto seznamu*. Žadatel dále definoval formu a způsob poskytnutí informace (elektronická podoba, ve strojově čitelném formátu a upravitelném formátu) a uvedl, že trvá na přímém poskytnutí informace (vyloučil tak možnost vyřídit žádost o informaci odkazem podle § 6 InfZ).

Povinný subjekt reagoval na předmětnou žádost vydáním rozhodnutí o odmítnutí žádosti specifikovaným ve výroku tohoto rozhodnutí (dále též jako „napadené rozhodnutí“). Povinný subjekt uvedl, že o „zkompletovaných podnětech (žádostech o změnu územního plánu)“ rozhoduje zastupitelstvo hlavního města Prahy (dále jen „Zastupitelstvo“). Z toho Povinný subjekt dovodil, že jde v případě podnětů o neukončené informace, které podřadil pod ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) InfZ a dané ustanovení ocitoval. Dále doplnil, že výsledky projednání podnětů v Zastupitelstvu jsou uveřejňovány na webových stránkách Magistrátu hlavního města Prahy. Povinný subjekt se následně stručně vyjádřil k aplikaci ustanovení § 51 odst. 3 písm. b) ZHMP, když po ocitování předmětného ustanovení konstatoval, že na něj (jako na jeden z odborů Magistrátu hlavního města Prahy) nedopadá a tudíž mu nevzniká povinnost informace podle tohoto ustanovení předat.

Žadatel napadl rozhodnutí o odmítnutí žádosti odvoláním ze dne 23. září 2015 označeném značkou ZK Pha 130/2015. V odvolání žadatel uvedl, že považuje rozhodnutí Povinného subjektu za vadné. Nejprve se vyjádřil k aplikaci ustanovení § 51 odst. 3 písm. b) ZHMP s tím, že došlo z jeho strany k překlepu, neboť žádal o poskytnutí informací ve smyslu § 51 odst. 3 písm. c) ZHMP s tím, že má za to, že jako člen Zastupitelstva má na požadované informace z titulu tohoto ustanovení právo. Uvedl, že nepřesné uvedení odkazu nemůže být důvodem odepření informace. Dále se žadatel vyjádřil k aplikaci § 11 odst. 1 písm. b) InfZ s tím, že zpochybnil samotné podřazení požadovaných informací pod předmětné ustanovení, neboť *„informace (tedy podnět) vznikla PŘED přípravou rozhodnutí a nevytvořil ji povinný subjekt, nýbrž třetí osoba“*. Žadatel dále upozornil (s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. února 2011, sp. zn. 1 As 105/2010), že důvod odmítnutí žádosti podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) InfZ je důvodem fakultativním, tudíž je nutné, aby v případě odepření informací bylo řádně zdůvodněno, proč Povinný subjekt k odmítnutí žádosti přistoupil. Žadatel považuje

z tohoto hlediska rozhodnutí Povinného subjektu jako svévolné, neboť nebylo nijak odůvodněno. Žadatel požaduje, aby nadřízený orgán rozhodnutí zrušil a vyslovil závazný právní názor, že požadovaná informace spadá do rozsahu informací, které je třeba zastupiteli poskytnout.

Povinný subjekt předložil nadřízenému orgánu podané odvolání k rozhodnutí přípisem ze dne 6. října 2015, č. j. MHMP 1742609/2015 (doručeno dne 9. října 2015). Ve svém vyjádření stručně shrnul dosavadní průběh vyřizování žádosti o informace. K námitkám žadatele obsaženým v odvolání pouze v mírné obměně zopakoval, proč považuje požadované informace za informace subsumovatelné pod ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) InfZ. Dále uvedl, že tím, že jsou výsledky projednávání podnětů v Zastupitelstvu zveřejňované na webových stránkách Povinného subjektu, „*je dle jeho názoru splněno zveřejňování informací de ustanovení § 4 odst. 1 InfZ*“. Povinný subjekt navrhl, aby bylo odvolání jako neodůvodněné odmítnuto (pozn. Povinný subjekt má zřejmě na mysli, aby nadřízený orgán odvolání zamítl, neboť institut odmítnutí odvolání informační zákon ani správní řád nezná).

II.

Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podaném odvolání ze dne 23. září 2015, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací (požadované informace, tedy podněty ke změnám územního plánu, souvisejí s územním plánem hlavního města Prahy, který je vydáván v samostatné působnosti hlavního města Prahy). V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 16 odst. 1 a § 20 odst. 4 písm. b) InfZ ve spojení s ustanovením § 178 odst. 2 správního řádu uvést, že v oblasti samostatné působnosti je nadřízeným orgánem Hlavního města Prahy Ministerstvo vnitra.

Podle ustanovení § 16 odst. 1 InfZ platí, že *proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti lze podat odvolání*. Subsidiární aplikace informačního zákona v případě žádosti členů zastupitelstev o informace podle zákonů o územních samosprávných celcích dovodil Nejvyšší správní soudu v rozsudku ze dne 19. února 2013, č. j. 8 Aps 5/2012-47 (publikován ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 2844/2013). Nejvyšší správní soudu mimo jiné uvedl: „Pro poskytování informací členům zastupitelstva obce podle § 82 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, je třeba použít procesní úpravu obsaženou v zákoně č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, je-li povinný subjekt podle zákona o obcích zároveň povinným subjektem podle zákona o svobodném přístupu k informacím.“. Byť se citovaný rozsudek vztahuje na úpravu obsaženou v zákoně č. 128/2000 Sb. o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, lze, s ohledem na prakticky totožnou právní úpravu poskytování informací členům zastupitelstva hlavního města Prahy obsaženou v ustanovení § 51 ZHMP, aplikovat dopady tohoto rozsudky i na členy

Zastupitelstva. Vzhledem k tomu, že ustanovení § 51 ZHMP postrádá jakýkoliv procesní institut obrany žadatele (člena Zastupitelstva), je s ohledem na předmětný judikát možno plně aplikovat ustanovení § 16 InfZ. Odvolání je tedy přípustným opravným prostředkem proti napadenému rozhodnutí.

Ministerstvo vnitra dále zkoumalo, zda bylo odvolání podáno ve lhůtě podle ustanovení § 20 odst. 4 písm. b) InfZ ve spojení s ustanovením § 83 odst. 1 správního řádu. Povinný subjekt nedoložil v rámci kopie spisu zaslané elektronickou formou jediný doklad o doručení (není tedy zřejmé, kdy bylo rozhodnutí doručeno žadateli a kdy bylo odvolání dodáno do datové schránky Povinného subjektu). Nicméně s ohledem na to, že napadené rozhodnutí je datováno dnem 17. září 2015 a Povinný subjekt disponoval podaný odvoláním dne nejpozději dne 24. září 2015 (podle vyznačení dodání odboru, který napadené rozhodnutí za Povinný subjekt vydal – což se však nemusí nutně shodovat s datem dodání odvolání do datové schránky Povinného subjektu, které je rozhodné pro dodržení lhůty k podání odvolání), je zřejmé, že zákonná patnáctidenní lhůta k podání odvolání byla dodržena. Ostatně Povinný subjekt ani nepostupoval ve smyslu § 88 odst. 1 *in fine* správního řádu. Ministerstvo vnitra tak nemá pochybnost, že odvolání bylo podáno včas. Na tomto místě si nadřízený orgán dovolí apelovat na Povinný subjekt v tom smyslu, že je nutné, aby nadřízenému orgánu byl předložen spisový materiál, ze kterého vyplývají veškeré skutečnosti, na jejichž základě je možné z procesního i hmotného hlediska řádně provést odvolací řízení.

Ministerstvo též konstatuje, že odvolání obsahuje veškeré náležitosti ve smyslu ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu.

Nadřízený orgán s ohledem na § 36 odst. 3 správního řádu vyrozuměl žadatele o jeho procesních právech a umožnil mu vyjádřit se k podkladům odvolacího řízení před vydáním rozhodnutí o odvolání, čehož žadatel využil přípisem ze dne 19. října 2015, ve kterém odkázal na argumentaci uvedenou v odvolání, uvedl, že požaduje informace, které nejsou nikde zveřejněné, a zdůraznil, že požaduje údaje, které jsou pro jeho činnost velmi relevantní. Jiní účastníci řízení odvolacímu orgánu nebyly ze spisu známi (viz níže).

III.

Následně Ministerstvo vnitra přezkoumalo postup povinného subjektu a dospělo k závěru, že odvolání je důvodné.

III./a

K obsahu spisu nutnému pro vedení odvolacího řízení

V rámci vedení odvolacího řízení je především klíčové, aby nadřízený orgán byl schopen posoudit právní relevanci uplatněných důvodů pro odmítnutí žádosti žadatele. S ohledem na to je v zásadě nezbytné, aby byl nadřízený orgán povinným subjektem seznámen s celým obsahem spisu, z něhož budou patrné veškeré skutečnosti významné pro rozhodnutí nadřízeného orgánu, zejména obsah požadovaných informací. V daném případě však Povinný subjekt nejenom, že nepředložil spis s veškerými atributy důležitými z hlediska procesního postupu (absence dokladů o doručování v rámci předmětného řízení, viz výše), ale zejména neposkytl nadřízenému žadatelem poptávané informace. Bez jejich znalosti je však v zásadě nemožné, aby nadřízený orgán mohl v úplnosti přezkoumat, zda důvody pro odmítnutí žádosti, uplatněné Povinným subjektem, byly aplikovány po právu.

S ohledem na skutečnost, že Povinný subjekt nepředložil nadřízenému orgánu „odmítnuté“ informace, je napadené rozhodnutí již toliko na základě tohoto faktu nepřezkoumatelné. Nadřízený orgán upozorňuje *pro futuro* Povinný subjekt, aby předkládal nadřízenému orgánu spisový materiál v kompletní podobě, tedy zásadně včetně odmítaných informací. S ohledem na fakt, že poptávanou informací byl toliko seznam podnětů, nejví se nadřízenému orgánu jako problematické (po technické stránce) tuto část spisu předložit. Jedině v případě, kdy by požadované informace představovali informaci mimořádně obsáhlou, lze uvažovat o seznámení nadřízeného orgánu s požadovanou informací jiným způsobem (např. zevrubným popisem informace apod.).

III./b

K posuzování právního nároku žadatele na informace

I bez znalosti konkrétního obsahu požadované informace považuje nadřízený orgán za účelné vyjádřit alespoň v obecné rovině svůj právní názor na uplatněný zákonný důvod pro odmítnutí žádosti a na další aspekty způsobu vyřízení předmětné žádosti.

Předně je třeba upozornit, že členové Zastupitelstva odvíjí svůj nárok na informace primárně ze dvou právních předpisů. Jako každá fyzická osoba mohou využít informační zákon, avšak ve vztahu k informacím, které vztahují k výkonu jejich funkce, mají postavení tzv. privilegovaných žadatelů a mohou k nim získat přístup v zásadě bez omezení. Právo člena Zastupitelstva na informace je upraveno zejména v ustanovení § 51 odst. 3 písm. c) ZHMP, podle kterého mají členové Zastupitelstva právo „*požadovat od zaměstnanců hlavního města Prahy zařazených do Magistrátu hlavního města Prahy, jakož i od zaměstnanců právnických osob, které hlavní město Praha založilo nebo zřídilo, informace ve věcech, které souvisejí s výkonem jeho funkce, nestanoví-li zákon jinak*“. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. února 2013, č. j. 8 Aps 55/2012-47, dovodil, že na právo členů zastupitelstev na informace (rozsudek se zabýval úpravou obsaženou v zákoně č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, avšak s ohledem na zjevnou podobnost s úpravou obsaženou v ZHMP není důvod závěry

soudu aplikovat i na právo členů Zastupitelstva na informace podle ZHMP) se subsidiárně aplikuje informační zákon (zejména jeho procesní část, neboť část hmotněprávní je v případě informací vztahujících se k výkonu funkce členů Zastupitelstva v zásadě neaplikovatelná, právě z důvodu privilegovaného přístupu členů Zastupitelstva k tomuto druhu informací). Nejvyšší správní soud konkrétně uvedl: „*Pro poskytování informací členům zastupitelstva obce podle § 82 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, je třeba použít procesní úpravu obsaženou v zákoně č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, je-li povinný subjekt podle zákona o obcích zároveň povinným subjektem podle zákona o svobodném přístupu k informacím.*“.

Dále Nejvyšší správní soud konstatoval: „*Povinností žadatele o informaci není právně kvalifikovat, podle jaké zákonné normy se domáhá informace na povinném subjektu. Je naopak úkolem povinného subjektu posoudit, o jaké informace se ve skutečnosti jedná a podle kterého právního předpisu má postupovat při jejich poskytnutí, případně jejich odepření.*“. Jakmile tedy Povinný subjekt obdrží žádost člena Zastupitelstva o informace, je povinen, bez ohledu na to, jakému právnímu předpisu ji žadatel podřadí, aby posoudil, zda jsou požadované informace podřaditelné pod informace vztahující se k výkonu funkce člena Zastupitelstva či nikoliv. Pokud ano, postupuje Povinný subjekt z hlediska práva hmotného podle ZHMP a procesně podle informačního zákona, pokud není v ZHMP stanoveno jinak. Pokud se o takové informace nejedná, vyřizuje Povinný subjekt žádost zcela v režimu informačního zákona.

Ve vztahu k posuzovanému případu lze uvést, že žadatel ve své žádosti odkázal jak na ZHMP, tak na informační zákon. Povinný subjekt upozornil, že žadatel odkazoval na ustanovení § 53 odst. 1 písm. b) ZHMP, v jehož výčtu povinných subjektů není Povinný subjekt zahrnut a dále se tedy ZHMP nezabýval. V rámci odvolání žadatel poukázal na to, že jeho žádost byla žádostí podle ustanovení § 53 odst. 1 písm. c) ZHMP a není tak relevantní, že v textu žádosti bylo odkazováno na jiné ustanovení z § 53 ZHMP. Nadřízený orgán se musí přiklonit k názoru žadatele. Jednou ze základních zásad práva je, že podání se posuzuje podle jeho skutečného obsahu, nikoliv podle toho, jak je označeno. Z textu žádosti je nanejvýš zřejmé, že žadatel požaduje poskytnutí informací po Povinném subjektu. Podle obsahu se tek jednoznačně jednalo o žádost podanou ve smyslu § 53 odst. 1 písm. c) ZHMP. Úkolem povinného subjektu není „cvičit“ žadatele ve formálních pochybeních, ale naopak mu co nejvíce vycházet vstříc (viz ustanovení § 4 odst. 1 správního řádu). Má to být zejména Povinný subjekt, kdo zná právo a jeho základní zásady, což v tomto případě nebylo naplněno.

Z výše uvedeného vychází jedna ze zásadních výtek nadřízeného orgánu vůči postupu Povinného subjektu. Ten se totiž vůbec nezabýval povahou žádosti a z toho odvislé postavení žadatele. V rozhodnutí zcela absentuje posouzení toho, zda se poptávané informace vztahují pod informace vztahující se k výkonu funkce člena

Zastupitelstva. Uvedené je pro správné vyhodnocení žádosti zásadní, neboť s ohledem na to, že Zastupitelstvo schvaluje územní plán a jeho změny, žadatel je členem tohoto orgánu a zároveň je členem výboru Zastupitelstva, který se nezabývá ničím jiným, než právě územním plánem. Odpověď na otázku, zda se požadované informace, tedy *seznam všech podnětů k územnímu plánu a jejich obsah*, vztahují k výkonu funkce žadatele, je tak podle názoru nadřízeného orgánu v celku bez nutnosti dalších argumentů vyřešena, a to kladně. Ostatně stačí nahlédnout do některých zápisů z jednání tohoto výboru¹. Podle názoru nadřízeného orgánu tak bude muset Povinný subjekt při novém posouzení žádosti zvážit, zda je na místě vůbec přemýšlet o tom, zda lze informace neposkytnout. Na tomto místě se nadřízený orgán ztotožňuje s námitkou žadatele a konstatuje, že povinností Povinných subjektů je primárně poskytnout maximum možného, nikoli hledat důvody a cesty k tomu, jak maximum možného neposkytnout.

Z výše uvedené by již nebylo ani nutné se více zabývat uplatněným důvodem pro odmítnutí žádosti o informace. Nicméně ani tento aspekt rozhodnutí nelze pominout. I zde se musí nadřízený orgán ztotožnit s žadatelem a předně uvést, že aplikace ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) InfZ není v daném případě vůbec na místě, neboť poptávanou informace nelze subsumovat pod hypotézu dané právní normy. Ostatně proto zřejmě nebylo možné ze strany Povinného subjektu nalézt dostatečné zdůvodnění svého rozhodnutí, které absolutně nenaplnuje požadavky ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého se v odůvodnění *uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí*. S ohledem na to, že ustanovení § 11 odst. 1 InfZ představuje jediné ustanovení v informačním zákoně, které zakotvuje fakultativní důvody pro odmítnutí žádosti, je třeba v rámci odůvodnění nejdříve odůvodnit, že povaha požadované informace naplňuje zákonný důvod pro omezení práva na informace a následně pečlivě zdůvodnit, proč je v daném případě na místě požadované informace chránit. V daném případě nejenom že není řádně zdůvodněno, že daná informace z hlediska zákonného důvodu ob stojí, ale úvaha o tom, že je ochrana informace v daném případě převažuje nad jejím poskytnutím (test proporcionality) v odůvodnění chybí zcela.

Předně je třeba uvést, že podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) InfZ může Povinný subjekt omezit právo na informace v případě, že požadovaná informace je *novou informací, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak*. Povinný subjekt si dané ustanovení vyložil mylně, neboť smyslem daného ustanovení je zejména možnost ochrany pro informace, které vznikly na „půdě“ Povinného subjektu při přípravě rozhodnutí (podklady, analýzy apod.). Podněty třetích osob takovou informací zcela jistě nejsou, neboť přicházejí

¹) http://www.praha.eu/jnp/cz/o_meste/primator_a_volene_organy/zastupitelstvo/vybory_zastupitelstva/archiv_z_pravy_z_vyboru_zastupitelstva/volebni_obdobi_2014_2018/index.html

z oblasti mimo Povinný subjekt. Ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) InfZ je tak na požadované informace neaplikovatelné.

Z hlediska nutnosti chránit požadované informace si nadřízený orgán dovolí uvést, že i v případě, kdyby žadatelem nebyl člen Zastupitelstva, vznikla by otázka, zde je vůbec možné dané informace neposkytnout. Otázka změn územního plánu, včetně podnětů k těmto změnám, je z hlediska veřejného zájmu tak závažnou problematikou (o to více v případě metropole státu), že tvrdit, že nějaký zájem na ochraně poptávaných informací [avšak určitě ne zájem zmíněný v ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) InfZ] tento veřejný zájem zcela převáží (tedy, že je na místě odmítnout informaci jako celek), je velmi diskutabilní konstrukce. Možná proto v rozhodnutí tato stránka věci absentovala.

Závěrem k tomuto bodu je dále na místě upozornit, že argumentace Povinného subjektu směřovala zjevně k podnětům „živým“. Je však otázkou, na základě jaké úvahy dospěl Povinný subjekt k tomu, že žadatel požaduje toliko seznam a obsah těchto podnětů. Žadatel totiž rozsah požadovaných informací omezil „shora“, datem 8. září 2015. Dolní hranice však ze strany žadatele stanovena nebyla. Z poskytnutého spisového materiálu též není zřejmé, že by Povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 14 odst. 5 písm. b) InfZ požadoval po žadateli upřesnění žádosti a ten by tedy rozsah omezil na živé podněty. Ze žádosti totiž jinak vyplývá, že žadatel požaduje veškeré podněty ke změně územního plánu, tedy bezesporu včetně již projednaných kompetentními orgány Povinného subjektu. V případě takovýchto podnětů je pak argumentace „novou informací“ zcela neudržitelná.

III./c

K vyřizování žádostí dotýkajících se třetích osob

Z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. října 2014, č. j. 8 As 55/2012-62 (a dále obdobně z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. prosince 2014, č. j. 1 As 189/2014-48), lze dovodit, že jakmile se požadovaná informace týká třetích osob (fyzické či právnické, a to i kdyby byly samy povinným subjektem), je třeba na prvním místě všechny tyto osoby řádně identifikovat, a to i za případného využití evidence obyvatel, resp. základních registrů. Do této skupiny žádostí projednávaná žádost bezesporu spadá. Do spisu nebude třeba zakládat speciální dokument prokazující identifikaci dotčených osob (seznam dotčených osob), ovšem pouze pokud bude jejich určení zřejmé z výzvy dotčeným osobám (srov. dále) nebo z vydaného rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Údaje identifikující dotčené osoby musí umožnit nadřízenému orgánu doručování písemností, zejména vydané rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace.

Podle § 68 odst. 2 správního řádu je povinnou součástí výrokové části rozhodnutí pouze označení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu, nicméně

rozhodnutí se oznamuje (doručuje) i účastníkům podle § 27 odst. 2 správního řádu. Ze spisu by tedy mělo vyplývat označení všech účastníků a jejich identifikace. Tato identifikace musí být provedena v souladu s § 68 odst. 2 správního řádu a § 18 odst. 2 správního řádu, tedy údaji o jménu, příjmení, datu narození a místu trvalého pobytu, jde-li o fyzickou osobu a názvem a sídlem, jde-li o právnickou osobu (je vhodné též identifikační číslo). Uvedené znamená, že v písemném vyhotovení rozhodnutí se v případě dotčených osob uvede pouze jejich jméno a příjmení (lze nad rámec uvést i funkci vykonávanou u povinného subjektu). V písemném vyhotovení rozhodnutí se neuvádí ostatní identifikační údaje dotčených osob jako účastníků podle § 27 odst. 2 správního řádu, tedy datum narození a adresa trvalého pobytu. Ochrana údajů dotčených osob však správní orgán nezbavuje nutnosti tyto osoby jako účastníky řízení řádně identifikovat do spisu (optimálně založením seznamu obsahujícího všechny údaje podle § 18 odst. 2 správního řádu). Takový seznam je pak nutné vyloučit z případného nahlížení do spisu (přístup k němu lze připustit jen v rozsahu základních osobních údajů podle § 8b odst. 3 InfZ). Seznam může být užit jako rozdělovník pro doručování rozhodnutí (rozhodnutí pak může u identifikace účastníků jménem a příjmením podle § 69 odst. 2 správního řádu obsahovat odkaz na tento dokument).

Nejvyšší správní soud ve shora zmíněných judikátech zdůraznil povinnost povinných subjektů umožnit dotčeným osobám, aby se k podané žádosti mohly vyjádřit (s odkazem na § 4 odst. 4 správního řádu). Povinný subjekt proto musí tyto osoby vyzvat a dát jim možnost na podanou žádost o informace reagovat. Účelem výzvy však není (jen) získání souhlasu či nesouhlasu dotčených osob s poskytnutím informace (takový souhlas či nesouhlas bude ostatně ve většině případů irelevantní, typicky v případě platů, neboť zákonné důvody zpravidla se souhlasem třetí osoby nepočítají; vyjma např. § 11 odst. 2 písm. a/ InfZ či § 8a InfZ ve spojení s § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů). V rámci reakce na výzvu může dotčená osoba povinnému subjektu poskytnout argumenty pro odmítnutí žádosti např. pro zneužití práva na informace ze strany žadatele. Výzva proto musí být učiněna vždy *ad hoc*, tedy ke každé žádosti o informace.

V předmětném případě však Povinný subjekt identifikaci dotčených osob v rámci spisového materiálu nadřícenému orgánu vůbec nepředal. Součástí spisového materiálu, kterým disponuje nadřícený orgán, pak není jediný doklad o tom, že by Povinný subjekt postupoval ve vztahu k dotčeným osobám v intencích soudní judikatury.

Odvolací orgán též upozorňuje Povinný subjekt, že s ohledem na dikci ustanovení § 20 odst. 4 písm. b) InfZ je správní řád plně aplikovatelný na odvolací řízení, nestanoví-li InfZ jinak. Z toho lze dovodit, že je též plně aplikovatelné ustanovení § 86 odst. 2 správního řádu, podle kterého platí následující: „*Správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, zašle stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzve je, aby se k němu*

v přiměřené lhůtě, která nesmí být kratší než 5 dnů, vyjádřili. Podle okolností dále doplní řízení. Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo bylo-li nepřípustné.“. Ze spisu nikterak nevyplývá, že by Povinný subjekt uvedenou povinnost splnil a dal účastníkům řízení (dotčeným osobám) možnost se k odvolání vyjádřit.

Předmětná procesní pochybení zakládají závažnou vadu řízení, pro kterou též napadené rozhodnutí nemůže obstát. Nadřízený orgán v této souvislosti odkazuje na metodický materiál Ministerstva vnitra, který se problematikou vyřizování žádostí dotýkajících se třetích osob zabývá a který je volně k dispozici na www.mvcr.cz/odk v sekci „Aktuality“.

Na základě všech výše uvedených vad napadeného rozhodnutí nezbylo nadřízenému orgánu než v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc Povinnému subjektu k novému projednání. Povinný subjekt je ve smyslu ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu při novém posouzení věci vázán právním názorem nadřízeného orgánu vyjádřeným v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

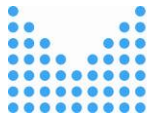
IV.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 16a odst. 9 InfZ nelze odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru
podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. Stejnopis rozhodnutí s doložkou právní moci bude (po nabytí právní moci rozhodnutí) doručen do vlastních rukou (s dodejkou) Povinnému subjektu – Hlavnímu městu Praze, Magistrátu hlavního města Prahy, pracoviště Jungmannova 29, 111 21 Praha 1 k č. j. MHMP 1742609/2015.
2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen prostřednictvím datové schránky Povinnému subjektu Povinnému subjektu – Hlavnímu městu Praze, Magistrátu hlavního města Prahy, pracoviště Jungmannova 29, 111 21 Praha 1 k č. j. MHMP 1742609/2015, **ID DS 48ia97h**.
3. Stejnopis rozhodnutí bude doručen prostřednictvím datové schránky žadateli panu Mikuláši Ferjenčíkovi, bytem Bořivojova 108, Praha 3, **ID DS: i9avjnt**
4. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. et Mgr. Tomáš Jirovec
tel. č.: 974 816 477
e-mail: tomas.jirovec@mvcv.cz